

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 386/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, IČO 47 254 874, v mene ktorej koná advokát JUDr. Richard Bauer, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 3 Tp 29/2021 z 2. júna 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 7. júla 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tp 29/2021 (ďalej len „napadnutý postup okresného súdu“) a jeho uznesením č. k. 3 Tp 29/2021 z 2. júna 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je trestne stíhaná pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b) Trestného zákona, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pre ktoré jej bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia.

Dňa 1. júna 2021 prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) doručila okresnému súdu návrh na vzatie sťažovateľky do väzby, na základe ktorého okresný súd 2. júna 2021 napadnutým uznesením podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vzal sťažovateľku do väzby.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu sťažovateľka 2. júna 2021 zahlásila sťažnosť, ktorú následne 29. júna 2021 odôvodnila po tom, ako jej bolo písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia 24. júna 2021 doručené.

Okresný súd predložil príslušný súdny spis Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie 30. júna 2021, pričom o predmetnej sťažnosti sťažovateľky proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nebolo v čase podania ústavnej sťažnosti (7. júl 2021) krajským súdom rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu v podstatnom namieta, že okresný súd nedostatočne odôvodnil materiálne podmienky a predpoklady väzby, dôvod väzby a zároveň sa vôbec nevysporiadal ani s požiadavkou subsidiarity väzby a možnosťou jej nahradenia.

Vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu sťažovateľka v podstatnom namieta, že hoci okresný súd napadnutým uznesením rozhodol 2. júna 2021, príslušný spis predložil na rozhodnutie krajskému súdu až 30. júna 2021, čo sťažovateľka považuje za neprimerane dlhý čas.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 dohovoru napadnutým postupom a uznesením okresného súdu, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, zakázal okresnému súdu pokračovať v porušovaní označených práv sťažovateľky, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur a priznal jej náhradu trov konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 dohovoru napadnutým postupom a uznesením okresného súdu.

Podľa názoru sťažovateľky k porušeniu označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým rozhodol o jej vzatí do väzby, došlo tým, že okresný súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu sťažovateľka namieta, že okresný súd o návrhu prokurátorky okresnej prokuratúry na vzatie sťažovateľky do väzby rozhodoval neprimerane dlhý čas

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľkou formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v časti z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde] a v časti ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

III.1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky napadnutým uznesením okresného súdu:

9. Vo vzťahu k sťažovateľkou napadnutému uzneseniu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

10. Sťažovateľka podala proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, a teda využila možnosť podania riadneho opravného prostriedku.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie označených práv napadnutým uznesením okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky napadnutým postupom okresného súdu pri rozhodovaní o vzatí sťažovateľky do väzby:

12. Z už citovaného § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom

prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. 59/2019, II. ÚS 194/2019).

13. Pokiaľ ide o sťažovateľkou napadnutý postup okresného súdu, vo vzťahu ku ktorému namieta, že okresný súd o pozbavení jej osobnej slobody nerozhodol urýchlene, ústavný súd konštatuje, že požiadavke, aby súd rozhodol o zákonnosti väzby bezodkladne, nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (napr. III. ÚS 126/05, III. ÚS 216/07, III. ÚS 147/2011, I. ÚS 276/2019, I. ÚS 299/2019, II. ÚS 86/2019, II. ÚS 400/2019 a i.).

14. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky a jej príloh vyplýva, že návrh prokurátorky okresnej prokuratúry na vzatie sťažovateľky do väzby bol okresnému súdu doručený 1. júna 2021, okresný súd o tomto návrhu rozhodol napadnutým uznesením z 2. júna 2021, písomné vyhotovenie tohto uznesenia bolo sťažovateľke doručené 24. júna 2021 a príslušný súdny spis okresný súd predložil krajskému súdu na rozhodnutie 30. júna 2021. Konanie o pozbavení osobnej slobody sťažovateľky teda na okresnom súde trvalo od 1. júna 2021 do 30. júna 2021, t. j. celkovo 30 dní.

15. Doba rozhodovania o pozbavení osobnej slobody sťažovateľky nepresiahla na okresnom súde dobu jedného mesiaca, čo je v súlade s požiadavkou na neodkladné rozhodnutie o väzbe. Ústavný súd zároveň v okolnostiach posudzovaného prípadu nevidel žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli (v kontexte práva na prednostné a urýchlené rozhodnutie o väzbe) spôsobilé spochybníť ústavnú akceptovateľnosť napadnutého postupu okresného súdu.

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie označených práv napadnutým postupom okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako celok odmietol, preto bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uplatnenými v jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu